

"La UGT ha intentat fer demagògia"

El màxim responsable de Comissions Obreres en el sector de caixes i banca a Catalunya, Manel Garcia Biel, diu que la UGT ha fet una campanya bruta en les eleccions sindicals a les caixes, i aventura un pronòstic sobre les de la banca, que es fan el dia 18 de desembre.

Les recents eleccions a les caixes s'havien presentat com un referèndum sobre el pre-acord del conveni subscrit per CC OO amb la patronal del sector. Quin balanç en fa?

—Nosaltres no ho hem plantejat mai com un referèndum, ha estat una altra força sindical qui ho ha fet. Crèiem que era molt més important el que es tractava de fer: escollir representació per quatre anys més. Però hi ha qui ha intentat de fer demagògia i el resultat ha estat clar: Comissions revalida la seva majoria al sector. De totes formes, si ningú ho havia plantejat com un referèndum, és evident que no n'ha pas obtingut els resultats que n'esperava. Els resultats signifiquen gairebé el manteniment de les posicions. I amb la campanya força agressiva i jo diria una mica bruta que ha fet alguna gent, el resultat que n'han obtingut, pujar dos punts, no crec que puguin considerar-lo satisfactori. Nosaltres estem contents del resultat. A tot l'estat ens trobem amb un punt menys, amb un 32% de representativitat, contra el 23% de la UGT, que és la segona força, i a Catalunya revalidem la majoria a totes les caixes i n'hi guanyem a dues de les quatre on no en teníem.

—El problema era l'horari d'obertura de les oficines previst en el pre-acord.

—No es plantejava d'obrir de tarda i el dissabte, sinó, al revés, de limitar les possibilitats d'obrir de tarda i el dissabte. L'actual conveni, signat el 92, estableix la possibilitat d'obrir en l'horari que es vulgui a les oficines especials, les de les "grans superfícies comercials". Com que és una designació molt ampla, amb moltes interpretacions, algunes entitats ja es plantegen si abasta grans magatzems o agrupacions de centres comercials; és a dir, que les possibilitats d'o-

bertura són bastants grans. Per part nostra, es tractava de limitar-ho i vam dir: canviem el concepte de grans superfícies per un percentatge d'oficines, que, a més, surtin cares, de manera que s'ho pensin dues vegades abans d'obrir-les. Així vam establir un màxim del 7% de les oficines amb dos torns, un de matí i un de tarda, amb la qual cosa es duplicava el cost de l'oficina. Amb una limitació: que només es podria obrir el dissabte al matí en un 2% de les oficines d'aquest 7%. Sempre respectant les trenta-cinc hores i els dos dies i mig de descans; i només dissabte el matí, quan ara es pot obrir també el dissabte a la tarda i els diumenges comercials.

—Creu que això hauria servit per crear nous llocs de treball?

—Efectivament, l'acord implicava que en aquest tipus d'oficines s'havien de crear de mitjana dos llocs i mig de feina. S'establí que, si hi havia personal voluntari per a treballar a la tarda, s'havien de cobrir els llocs que deixaven al matí i, si no, contractar gent per a aquest horari. A més, al cap de dos anys, la gent podia tornar a l'horari anterior.

—Així, per què la UGT s'hi ha oposat?

—Ara defensen una proposta que fins i tot va més enllà de la nostra. Hi ha una raó clara: eren davant unes eleccions i sense balanç, i l'únic argument que han tingut ha estat de contrapesar Comissions dient que no al pre-acord, però sense dir mai quina era la seva alternativa ni donar-ne cap. Nosaltres teníem balanç, pels acords de creació d'ocupació, per la rebaixa dels tipus de préstecs, a més del pre-acord del conveni. Però els mitjans de comunicació l'han reflectit només a grans trets: trenta-cinc hores a canvi del dissabte, i una certa demagògia ha intentat de fer creure que Comissions vol que les caixes tornin a obrir el dissabte. A qui no

"La unitat sindical només es pot garantir amb l'autonomia respecte a les altres forces. Hi ha qui té per objectiu principal el desgast del govern i no pas els interessos dels treballadors. Així difícilment es podrà mantenir la unitat."

té balanç, li ha anat bé d'agafar-s'hi —la UGT i la pràctica totalitat dels altres sindicats.

—*De totes maneres, unes poques oficines d'horari especial creu que beneficien gaire l'usuari?*

— Sí, el client que té una necessitat peremptòria molt específica. Quant al client normal, amb els caixers que hi ha i amb el dijous a la tarda, ja té cobertes les seves necessitats. Però si hi ha cap client amb una necessitat molt específica, un empresari per exemple, sap que té aquest tipus d'oficines.

—*Què passarà a partir d'ara?*

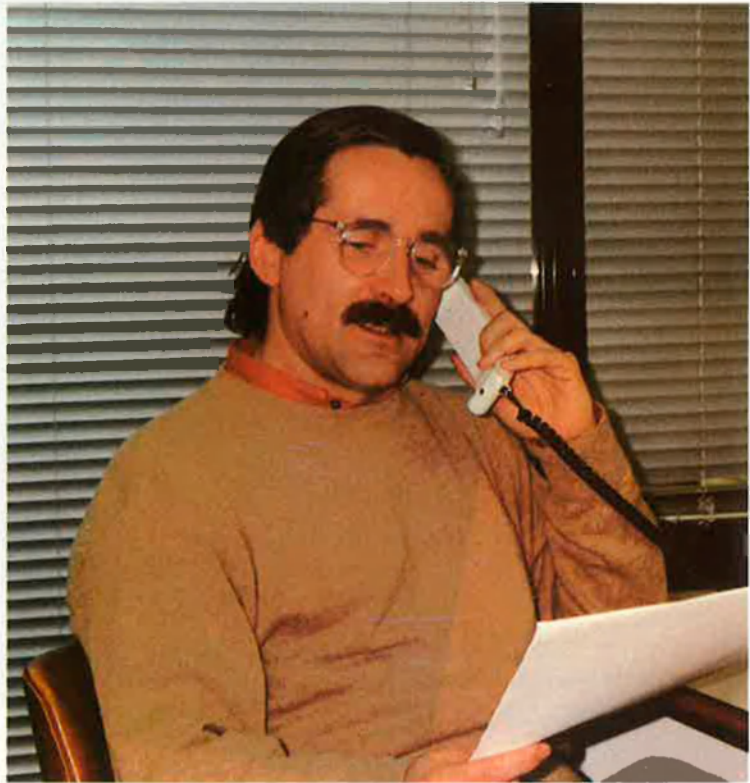
—Som molt escèptics. Som partidaris de fer taula rasa del passat i tornar a parlar de nou. El que és evident és que no recularem del pre-acord. Si ningú s'ha oposat al pre-acord i ara flexibilitza molt la posició, nosaltres no baixarem de l'objectiu principal que és el dissabte festiu. El mantindrem a les caixes d'estalvi i el portarem a la banca. S'ha de tornar a constituir la nova taula d'acord amb la nova representació i ens haurà de posar d'acord els sindicats sobre una proposta que després pugui ser una proposta acceptable per a la patronal i que tingui majoria de la taula per totes dues bandes. Per tant, no toca més remei que reprendre el diàleg, malgrat els enfrontaments del període electoral, i acostar posicions per fer propostes unitàries.

—*Des de la direcció de la UGT es plantegen d'abandonar la moderació salarial, trencant així la unitat sindical. Això afectarà la negociació?*

—Nosaltres considerem que la unitat només es pot garantir amb autonomia. Que els sindicats siguin autònoms de les altres forces. Si ara es replanteja res, és perquè hi ha qui perd autonomia. Hi ha qui posa com a principal objectiu el desgast del govern per comptes de negociar en benefici dels interessos dels treballadors. Ho hem vist en el contracte a temps parcial: la UGT ja volia deixar la taula, i després s'ha aconseguit un contracte molt important; o ara mateix, que examinem els possibles incentius a l'ocupació, hi ha qui ni es presenta a la taula, és a dir, que posa els interessos polítics per sobre dels interessos de representació sindical. Aquest és un problema general. Després n'hi ha un altre, que és la posició d'aquells qui davant unes eleccions sindicals miren de presentar una imatge més radicalitzada, però no sé si més creïble. Potser quan hauran passat les eleccions sindicals algunes coses es ressituaran, si bé n'hi ha una que ens preocupa més, que és que la pèrdua d'autonomia no sigui irreversible. Si passen al davant interessos diferents dels d'ordre sindical, difícilment es podrà mantenir la unitat d'acció.

—*Pel que fa a la banca, com es presenten les eleccions sindicals del 18 de desembre?*

—Igual que a les caixes, crec que a la banca no hi haurà canvis substancials de representació. Comissions continuarà mantenint la majoria, tot i que hi ha elements nous. Primerament, el suport que donen les direccions dels grans bancs als sindicats corporatius. Segonament, la reestructuració del sector de la banca farà que hi hagi menys delegats a escollir i més competència sindical. Hi ha sindicats que no tenen prou força per a presentar una llista a un comitè, però sí per

a presentar un delegat. Això pot fer que hi hagi una certa pujada d'opcions minoritàries.

—*Com es planteja el conveni de banca?*

—Hi ha quatre prioritats que lliguen amb les de les caixes d'estalvi. La primera és la consecució del dissabte festiu. Això ha estat possible al Deutsche Bank, perquè es troba al marge de la patronal bancària AEB; és el primer banc europeu i vol establir unes condicions genèriques a les oficines del conjunt d'Europa. La segona és de posar fi, tant com sigui possible, a les extensions de jornada, amb els milions d'hores extres que es fan. La tercera és la de les pensions: volem que s'externalitzin els compromisos de pensions per assegurar les condicions dels treballadors antics i aconseguir alguna mena de fons extern també per als treballadors nous. I l'última és de plantar cara a la reestructuració del sector, cosa que a la banca serà més conflictiva. Si a les caixes defensem la creació de llocs de treball, a la Banca defensem el manteniment de l'ocupació.

—*Es torna a parlar de fusions en el sector bancari. Són un perill per als treballadors?*

—Un perill evident. Nosaltres volem que hi hagi fusions per a ser més competitius, però això no hauria de rebaixar l'ocupació, sinó que hauria de consolidar-la. En aquest sentit, nosaltres vigilem, perquè fins ara és un procés que s'ha pogut controlar força bé, tant el de les fusions de caixes com el de les dels bancs. S'ha garantit, com a mínim, que no hi hagués reestructuracions sagnants, sinó a base de baixes incentivades i, fonamentalment, de pre-jubilacions pactades.

"Els mitjans de comunicació han reflectit el pre-acord del conveni de les caixes només a grans trets: trenta-cinc hores en canvi de dissabtes, i una certa demagògia ha intentat de fer creure que Comissions vol que les caixes tornin a obrir el dissabte."

Toni Canís